

Johann Huswedel

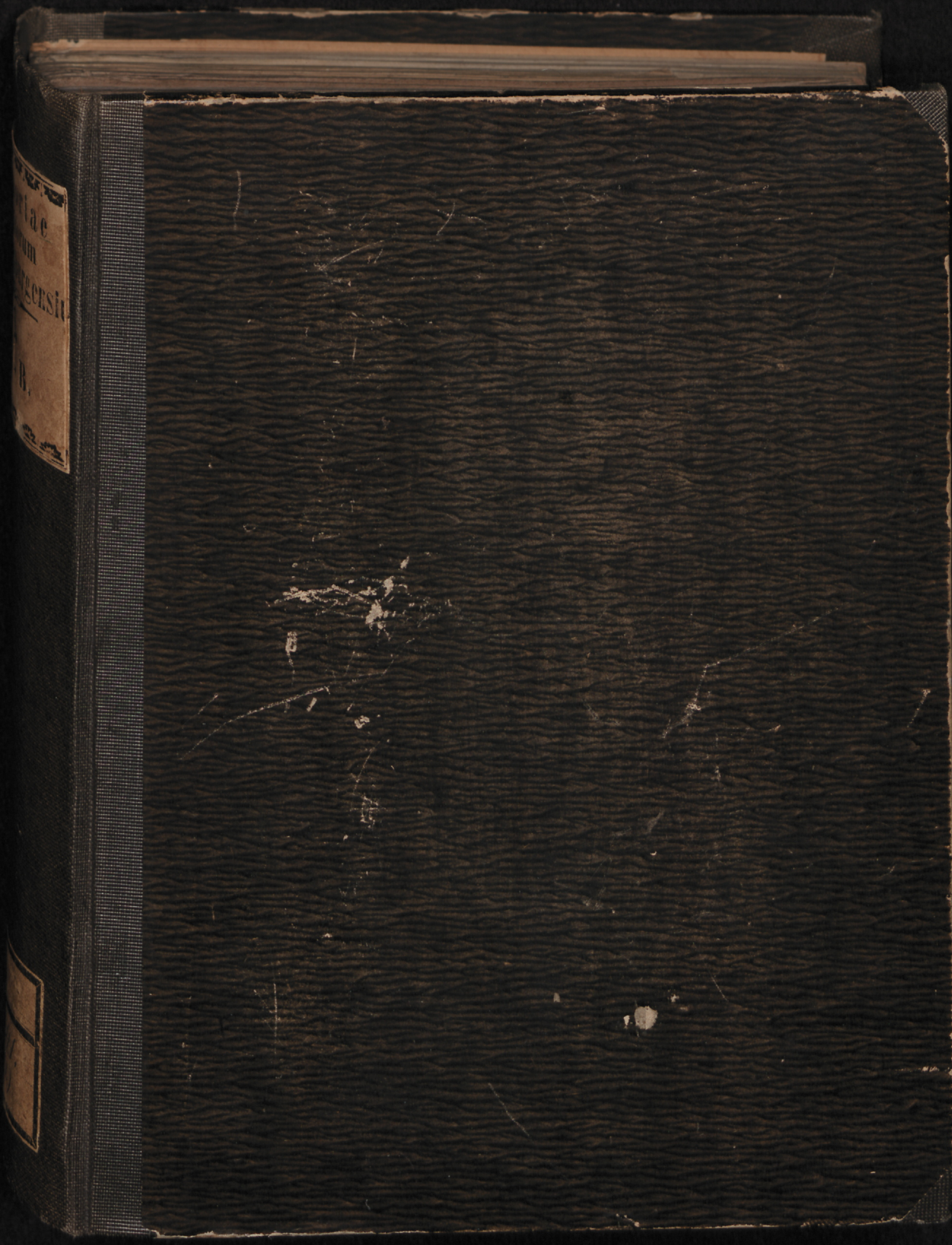
**Rector Academiae Rostochiensis Johannes Huswedelius Graec. liter. Prof. Ad
exequias, Quas Reverendo Et Clariss: Viro Dn. Joanni Affelmanno SS. Theolog.
Doctori & Professori marito suo desideratissimo, hodie parat Vidua Moestissima,
Cives Academicos omnium ordinum peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1624

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746967055>

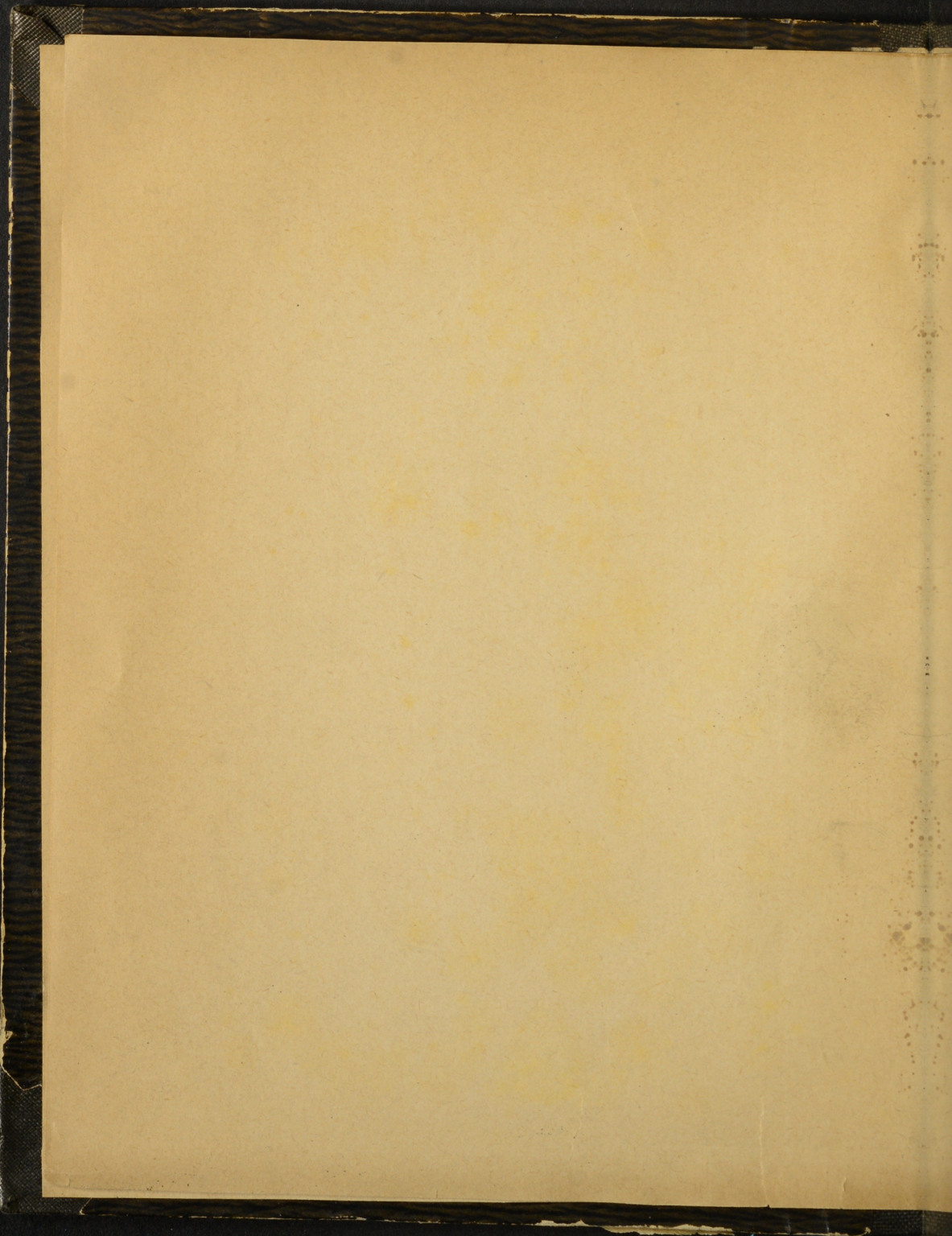
Druck Freier Zugang

...lac
...um
...gensis
...n.

Nr. 241. (1.)

1
RECTOR
ACADEMIE ROSTOCHIENSIS
JOHANNES HUSWEDELIUS
Græc. liter. Prof.

Ad exequias,

QUAS

REVERENDO ET CLARISS: VIRO

DN. JOANNI

AFFELMANNO

SS. Theolog. Doctori & Pro-
fessori marito suo desideratissimo,

hodie parat

VIDVA MOESTISSIMA,

*Cives Academicos omnium ordinum
peramanter invitat.*

ROSTOCHI

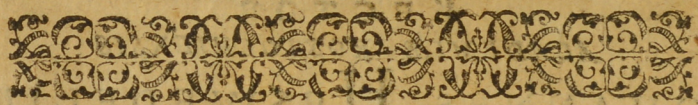
Excudebat Joachimus Pedanus, Acad. Typog.

ANNO M. DC. XXIV.

A.

71.

h. (241. (1)

SI quis consilia & judicia
divina curiosè potius rimari quam
piè mirari & religiosè adorare ve-
lit: in obitu Reverendi & CL. Viri
Dn. D. JOANNIS AEFEL-
MANNI, amplissimam curiosi-
tati suæ copiam oblatam inveniet.
Cum enim duo sint hominum ge-
nera, unum quidem eorum qui vel nihil agendo, vel aliud,
vel malè agendo vitam transigunt, *ἐτώσια ἄχρη ἀπέτης*, ex
Porciorum & Asiniorum familia, Epicuri de grege, nati fru-
ges consumere, quorum vitam & mortem juxta æstimandam
sapientes putant: alterum vero utilium, qui & DEO
vivunt, nec sibi tantum sed & patriæ & proximo senatos
intelligunt, & quod intelligunt re ipsa præstant: nostro qui-
dem judicio priores illi digni essent, qui vel nunquam in-
oras hujus lucis ac vitæ prodirent, vel si prodirent, ea-
quam brevissima uterentur; hi vero, vel nunquam ut mo-
rerentur, vel si hominibus natis omnino moriendum
sit, sero tandem & non nisi post expleta omnia humanitatis
officia in cœlum à terra discederent. Deus verò, cujus
alia sunt judicia, alij progressus, sape & illos inutiles in-
terris morari permittit, & hos inter homines diurnare
non sinit, causa nobis quidem incognita, ipsi vero ut
cognitissima, ita constantissima, nec ullius iniquitatis vel
minimissima suspicione adspargenda. Si tamen in his
tenebris palpitare licet humano ingenio, quidni ex ista
vita Deus *ὁ ἀνεργήταρ* ad se vocet, suo jure, quem velit?
suo

suo more, quem amat ac diligit etiam juvenem? Quidni
 eum, qui vivendo non multos quidem annos absolverit,
 sed multos tamen annos benè vivendo jam pridem post
 se reliquerit? quem sollicitus pater periculis forte immi-
 nentibus eripere, & extra teli jactum constituere malit,
 quam in alea & ludo fortunæ vel stantem in extrema tegula
 deserere, vel sub cultro, quod dicitur, cujusvis planij reli-
 ctum destituere? quem ex carcere traductum velit in locum
 liberiolem, ex umbra in lucem, ex turbido in tranquillum,
 ex tempestate in portum & serenitate *ἐν τῷ οὐρανῷ ἕως ἀρ-
 χαίων πόλιος, ἕως πύργου Δεύετα, ἀλλὰ μάλ' αἰθρῆ πείθη-
 ται ἀννέφελου, λευκῆ δὲ ὀπίδεδρομον αἴγλη.* His causis &
 alijs captum nostrum superantibus benignus ille & clemens
 pater pro sua sapientia ad se vocavit ex hac vita & in cœle-
 stem transfudit, Reverend. & CL. Virum Dn. JOANNEM
 AFFELMANNUM SS. Theologiæ Doctorem ac Pro-
 fessorem celeberrimum, collegam & amicum nostrum ho-
 norandum, cujus vita, breviter saltem hic indicanda, cum
 alibi forsan copiosius explicabitur, meretur, ut cum alia
 non possimus, hæc saltem pietatis debitæ officia mœsti per-
 solvamus. Natus enim est in illa *ἀραθῆ κερκερόφου* West-
 phalia Sufati, Anno 1588. die S. Catharinæ, ex parentibus
 honestissimis, patre quidem, Spectatissimo Viro Dn. HEN-
 RICO VON AFFELEN Sufatensis Reipubl. Senatore
 prudentissimo, jam ante multos annos piè defuncto, matre
 vero matronalium virtutum splendore conspicua famina,
 ANNA MICHAELIS, Amplissimi & Consultissimi
 Viri Dn. SIMONIS MICHAELIS prædictæ Reipub.
 Consulis meritiissimi, filia. Hujus familiæ quæ virtus, quæ
 præstantia fuerit ex affinibus & consanguineis defuncti no-
 stri apparet: Inter quos elucent D. THOMAS MICHAELIS
 Avunculus, & D. THOMAS MERCKEL-
 A 2 BACH

BACH Camerae Imperialis assessores celeberrimi, D. GOSWINUS MERKELBACH, Reverendiss. & Illustriss. Principi, ac Domino Dn. CHRISTIANO Electo Episcopo Mindensi, Principi Brunsvicensi & Lunæburg. &c. à Consilijs secretioribus, D. CASP. KLOCK Reipubl. Brunsvicensi. Consiliarius primarius, D. GERLACUS BUXTORE Reipubl. Bremensi. Syndicus primarius, D. HENRICUS KLOCK Camerae Imperialis advocatus & multorum Principum Consiliarius dignissimus, alijque Reipubl. Sufatensis Coss. & Senatores dignissimi, suæ virtutis ergo & honoris causa hic merito nominandi. Sed patre quidem vivo haud diu gavisus est puer, cui defuncto successit in matrimonio Vir Prudentiss. ac Doctiss. Dn. BERTRAMUS MEIBURG dictæ Reipubl. Senator dignissimus, quem noster tamen parentis loco semper est veneratus & amavit. Fratrem superstitem reliquit unicum Dn. ANTONIUM AFFELMANNUM qui Juris utriusq; studia cum in Academijs alijs ita tractavit, tum hodieq; apud nos tractat, quod præclara, quæ apud nos publicè prodidit, specimina testantur, ut eruditionis, haud plebejæ ac Virtutis eximie testimonia etiam invito, nec requirenti, perhibenda sint, cujus cum lacrimas & interclusam vocem aliquot horis ante excessum defuncti visens cum recordor, non passum quin fraterno desiderio ac pietate plenissimi pectoris vicem ipse quoq; doleam. Sed ad nostrum revertor, qui cum semina virtutis ex familia laudatissima hausisset, pietatis elementa domi à parentibus accepit, doctrinæ Christianæ initia & literarum humaniorum fundamenta jecit in schola Patria, quæ cum pueri majora omnia minantis indolem videret, facile eum dimisit ad Tremoniensem, cujus eo tempore, moderatores & magistri erant FRID. BEURHUSIUS & SCHAFMANNUS clariss.

rifs. viri, alter etiam Theologus eximius. Ne ista quidem tenere festinantem potuit, quin ad Corbachianam quoq; & Lippiensem ita se conferret, ut Anno 1603. cum vix quintum decimum ætatis annum ingressus esset, ad Marpurgens. Academiam, quæ id temporis ob cultum studiorum in præcipuo nomine erat, proficisceretur, ubi Clarissimorum Theologorum D. JOANNIS WINKELMANNI & BALTHASARIS MENZERI opera, illius etiam convictu, diligentissimè fuit usus, & ita quidem, ut, cum Anno 1605. forma Religionis mutaretur Marpurgi, & Calvinismus introduceretur, in Theologorum præd. comitatu Giessam cum ijs concesserit, ubi sub D. MENZERI Præsidio publicè disputavit, quod ex Tom. i. disput. Theolog. Giess. videre licet. His armis instructus Anno 1608. ad hanc nostram Academiam se contulit, Dei vocantis ductum haud dubiè secutus, ubi cum substitisset biennio necdum integro, talem se gessit ut Amplifs. hujus urbis Senatus ei Theologicam professionem, commendante collegio, judicaret conferendam, quam & ille collatam suscepit ac simul in arenam contra JO: LAMPADIUM descendit. Quæ pugna sic ei successit ut Anno 1610. summos in Theologia honores acquireret. Eodem Viri Amplifs. & Prudentifs. Dn. JOANNIS CORFINII Cos. hujus Reipubl. bene meriti p. m. & Honestissimæ Matronæ ANNÆ Ruels/ filiam ANNAM natu maximam uxorem duxit, singularis exempli faminam, cujus conjugio sic usus est, ut in gratiam redire cum offensa necesse non habuerit, nunc autem discessu suo ingentem luctus & mæroris cumulum in viduato thalamo reliquerit. Professionis annos ita collocavit, ut Prophetas quosdam, Psalmos, Geneleos partem, Apocalypsin, difficilima Theologiæ negotia explicaverit juvenuti studiosæ, & illustrarit, Bellarmini disputationes aggressus

refutare ceperit, varijs deniq; scriptis contra Pontificios de
 Sanctorum invocatione, Calvinianos de Eucharistia, præ-
 destinatione, persona & officio Christi & alijs haud infeli-
 citer pugnavit, & ut quæ affecta habebat in locis comm.
 Theolog. & refellendis annorum superiorum adversarijs,
 quam primum & quàm accuratissimè ederet, diligentem
 operam navavit. Sed ut ingenij magis & animi viribus
 quàm corporis pollebat, ita tantæ contentioni ac studio diu
 superesse non poterat. Cum enim in lucubrando assiduus
 esset, diem verò inter publici & privati muneris rationes di-
 videret, refectio[n]i & quieti raro & parum vacaret, mirum
 non est si corpusculi habitudo parum gladiatoria paulatim
 detrita & afflicta morbo cesserit, quem undecim fere septi-
 manis itatulit, ut Christianum ac Theologum decebat,
 quod ex multis indicijs patientiæ, nullo vel corrupti judicij,
 vel animi, mortis metu fracti ac trepidantis edito signo,
 fatis superq; paruit, donec Redemptori & Servatori suo,
 quam ante annos triginta quinq; acceperat, animam inter
 pios gemitus & preces redderet, ejusque manibus & fidei
 depositum Dei sanguine redemptum exspirans commen-
 daret.

ὡς ἄρα τῶν ἰσχυρῶν ἀρχῶν, διοπετῆς ὅπως
 Ἀσπὴ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα,
 Μικρὸν ἢ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνων.

Imo non extinctus est, nunc verius lucet, si maximo pro-
 phetæ credimus, ut omnino fas est, velut inter ignes Luna
 atq; Sol ipse minores, quippe qui multos ad justitiam eru-
 dijt. Cui si vocis usus redderetur, hac sine dubio voce,
 ad uxorem, fratrem, totamq; familiam ejus discessu affli-
 ctam, uteretur:

*Nemo me lacrimis decoret, nec funera fletum
 Faxit, qui volito vivam per ora ora virum:*

Ante

Ante Dei faciem latui, geniosq; beatos

Inter, Jō Paan aeterno carmine Paan

Ingemino—

Igitur, tu mea uxor, discessu meo vidua, & tu frater, quibus
mei desiderium fraud dubie reliqui, amicissimæ animæ,
quid est quod vos affligitis? quod oculis, quod animis flen-
do miseriam additis? Ereptus sum vobis præter vestram
opinionem, non præter Dei consilium, cui anima mea pla-
cuit, ὄν ἡ θεός φίλῆς ἀποθνήσκειν ἐμῆ: satis mihi, satis proximo
vixi, Deo etiam nunc vivo: Imminet forte tempestas. Ego
in portu navigo: Pericula? Ego fortunæ ludum in solentem
ludere pertinaci subductus; vos pijs contra eam precibus
muniamini? Ego labores hominum è sublimi video, ut cui

Suave mari magno turbantibus æquora ventis

E terra magnum alterius spectare laborem:

Suave etiam belli certamina magna tueri

Per campos instructa, sua sine patre pericli:

sic ego

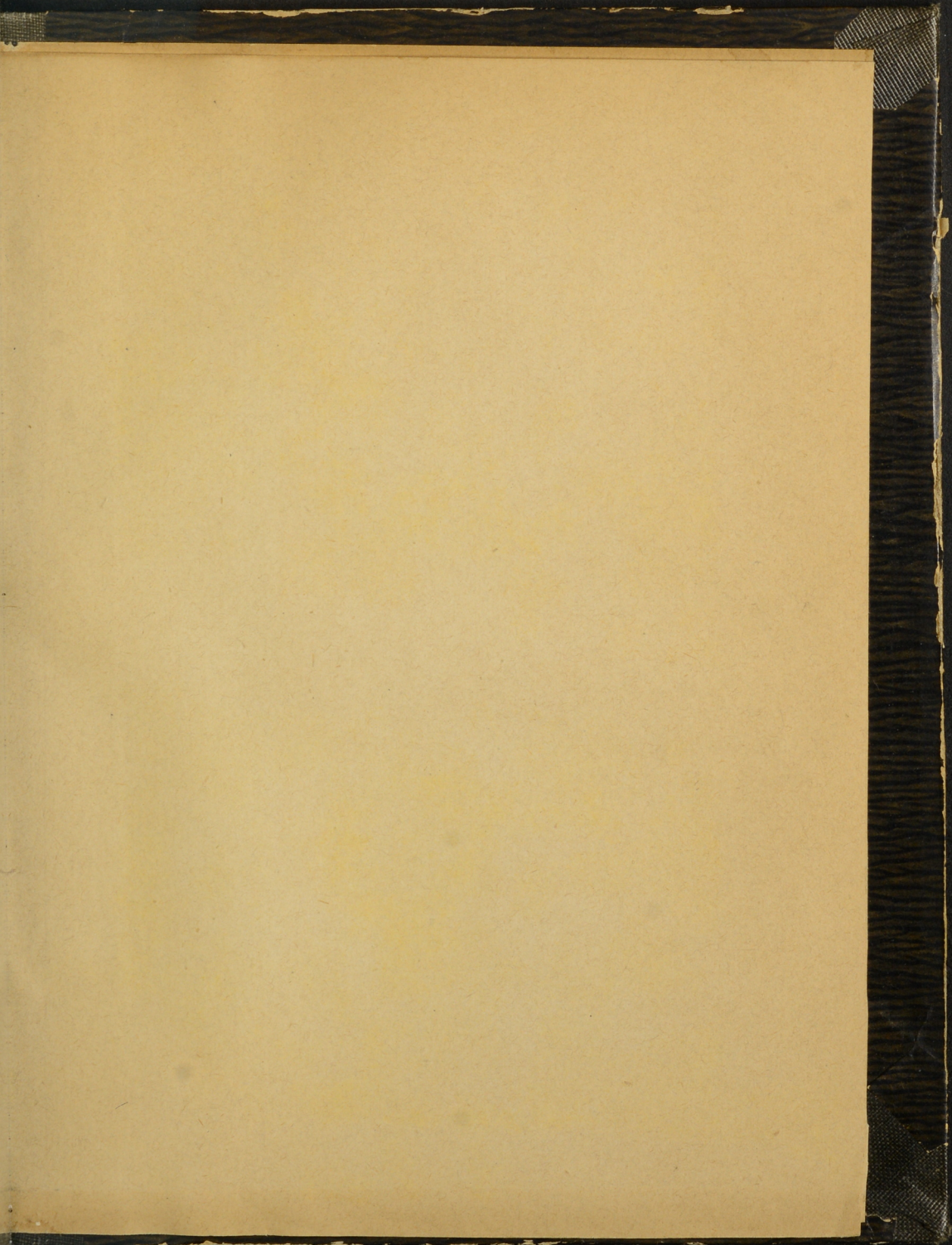
Jucundo sensu cura semotus metus:

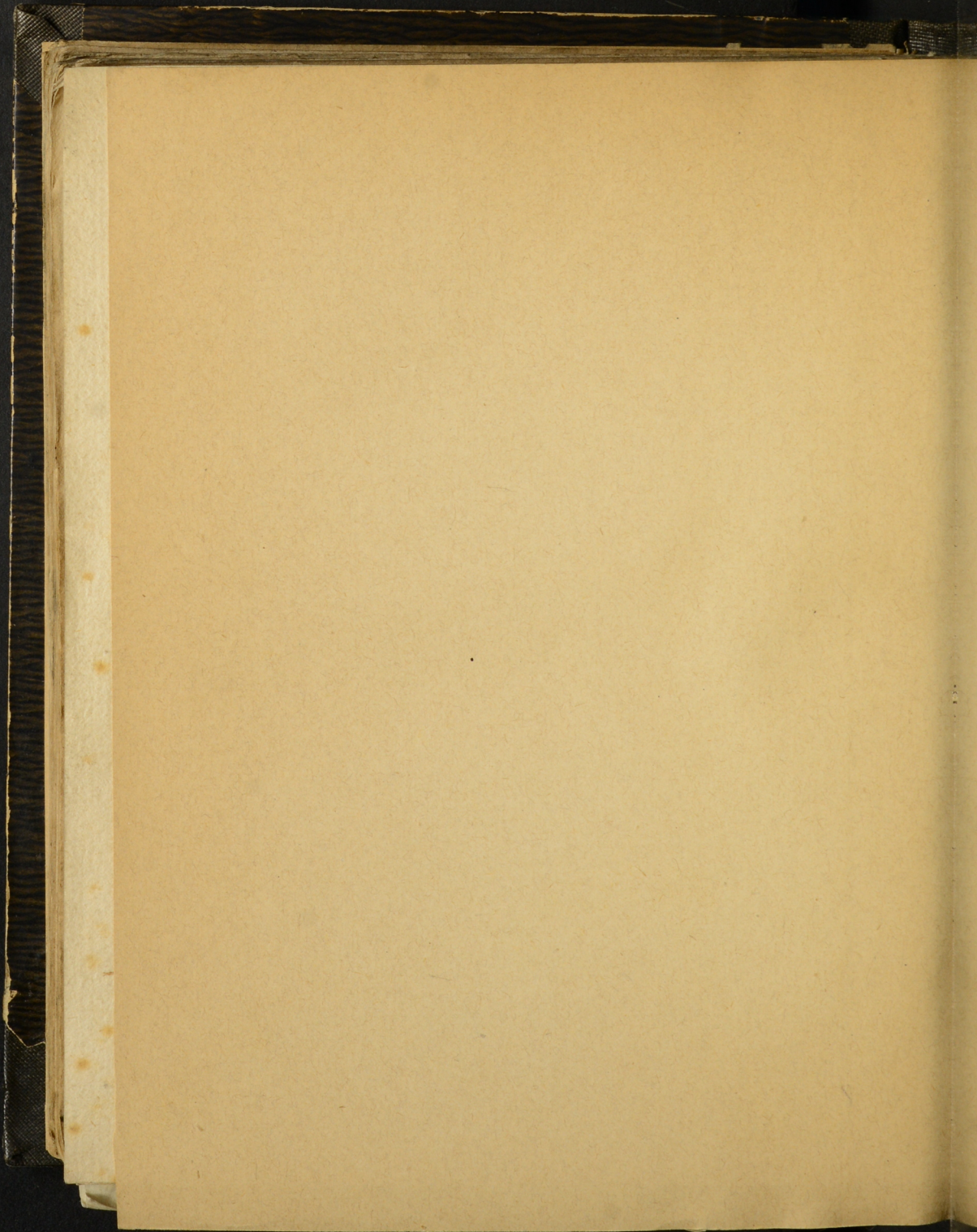
infra me turbas video & prævideo planè turbulentas, ea au-
tem felicitate fruor, quam nec malignus oculus fascinare, nec
lacrumis opplerus infuscare, nec longa annorum series dele-
re, nec ulla deniq; injuria quovis modo labefactare potest:
ad hanc suo tempore secuturis vobis prævi, in ea vos com-
plectar, in ea vobiscum sine fine permanebo. Hac ille,
si daretur. Nos vero, cives Academicæ, quod singularis offi-
cij nostri ratio à nobis postulat, frequentes præstemus. De-
siderat Academia civem haud pænitentem, aut degenerem;
Nos Academicæ desiderium officio nostro leniamus: Theolo-
gia luget amissum professorem eximium; Nos affectum fre-
quentia nostra testemur, & jacturam illius discessu factam.
DEO commendemus reficiendam; nos collegam & ami-

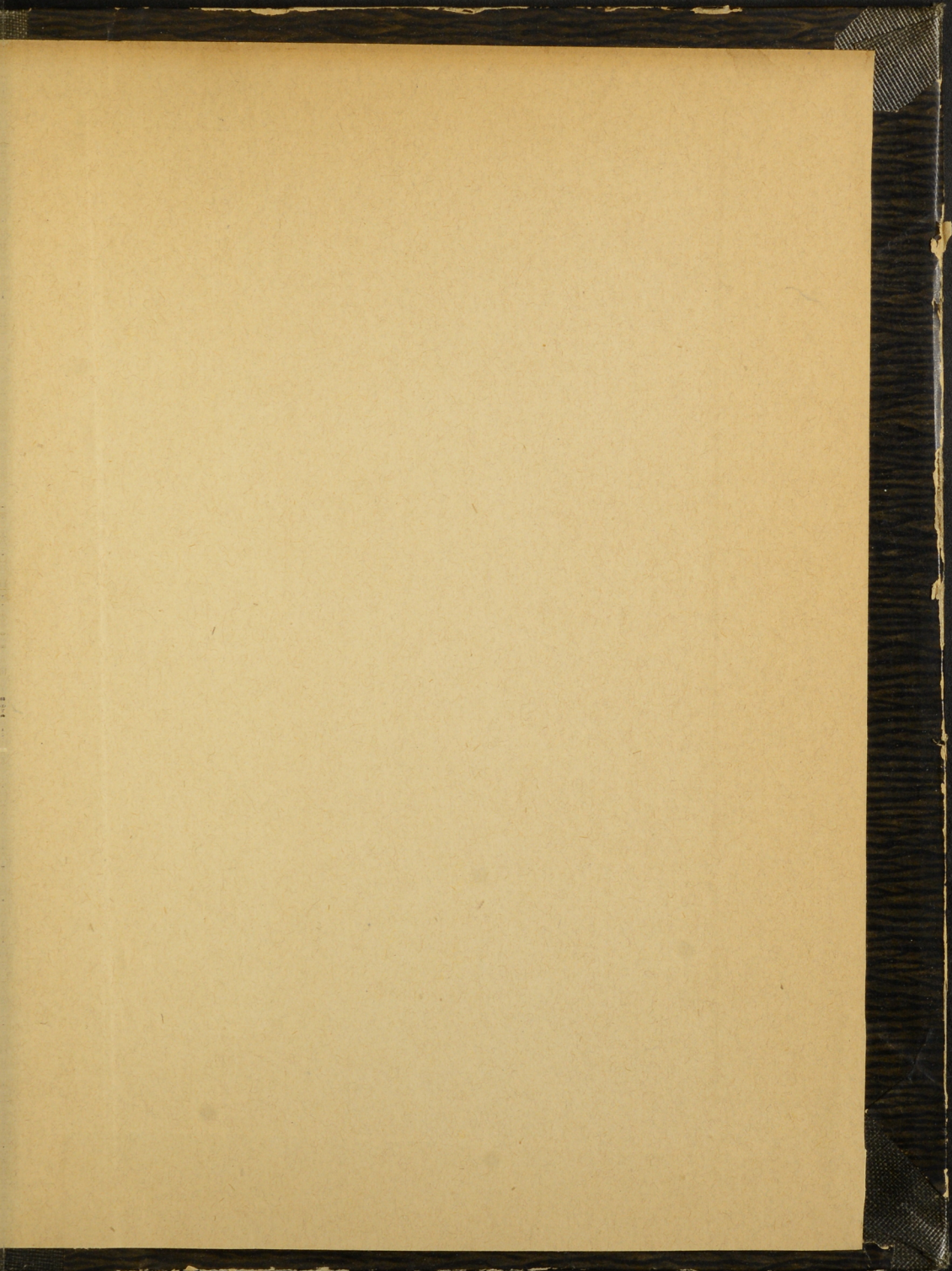
CUM

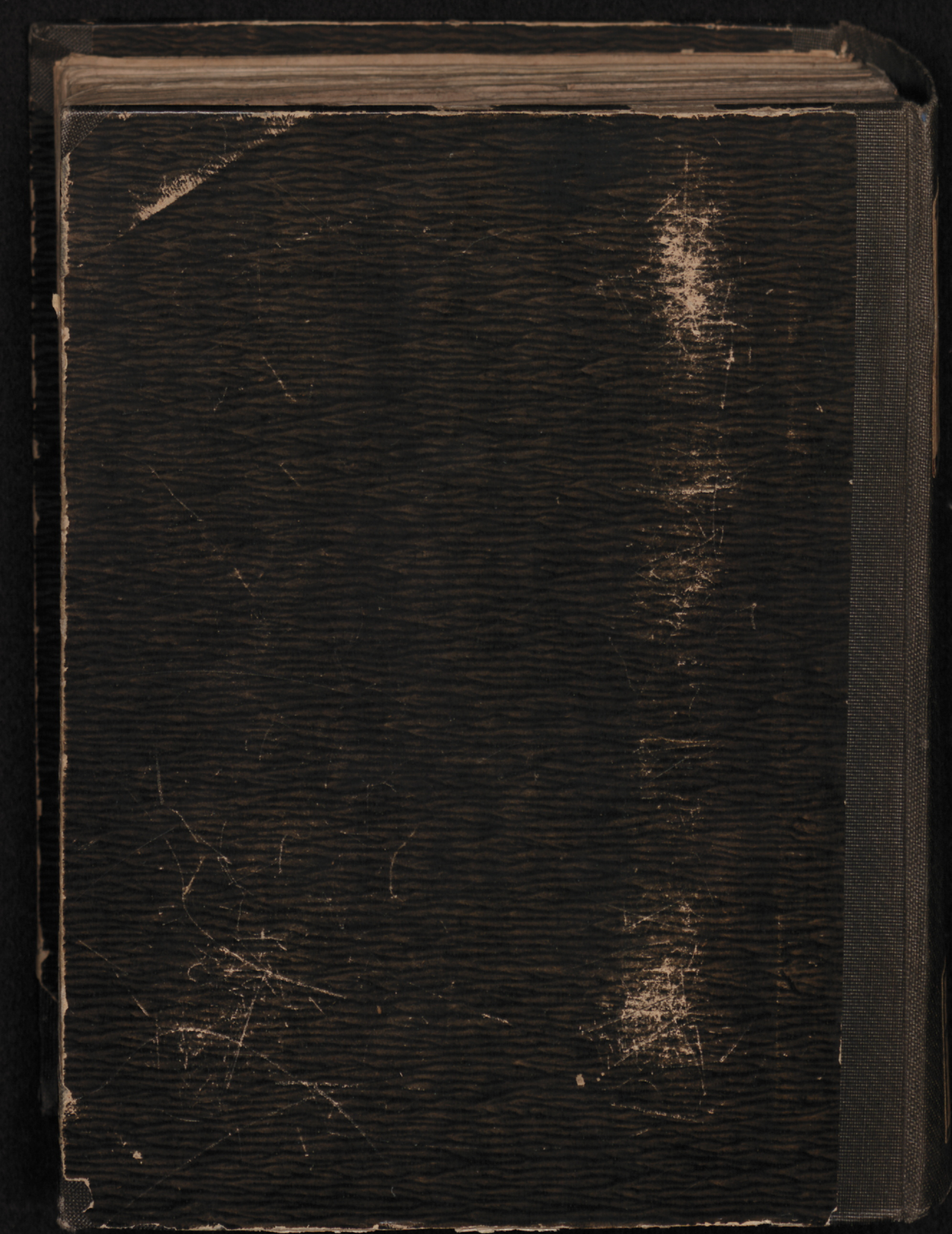
eam prosequamur, ut & vivum dilexisse & memoriam defuncti grata prædicatione conservare videamur. Ipsius quidem felicitati nostro officio nihil accedet; nostra res agitur, nostra nobis mortalitas commendatur, cum illius florentem ætatem respicimus: in luctu jacent ac tantum non contabescunt vidua, frater, tota familia: nos condolentiam illis afflictis nostram declaremus, quos silevare afflictos non possumus & omni dolore vacuos reddere, tamen humanitati, quod debetur, præstemus; & quid in posterum de nobis expectare habeant, indicemus. Declaremus affectum, quo defunctos amicos prosequimur, favorem quo egregia ingenia complectimur, benevolentiam quam pietati & virtuti debemus, & in excessu tam eximij viri tam præmature, tam beato nos ad similem in fide vera ac spe non dubia componamus. Quod qui facturi sunt, facient autem omnes quibus Dei timor, Academiæ nostræ decus & sua mortalitas curæ est, convenient hodie hora media prima pomeridiana in templo Jacobæo & suam urbis, Academiæ, totiusq; provinciæ salutem & incolumitatem DEO protectori commendabunt. P. P. sub sigillo Academiæ 3, Martij Anno 1624.

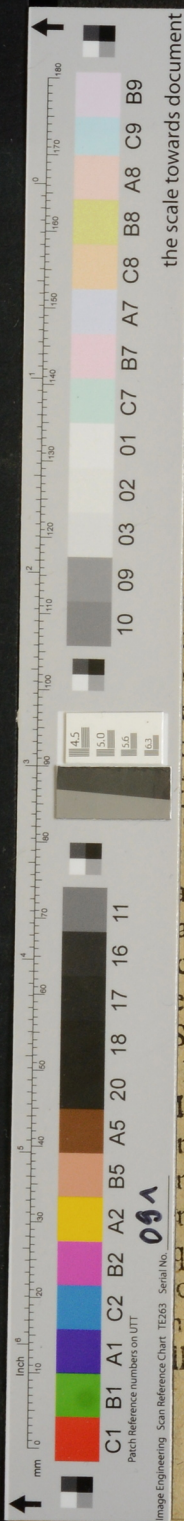

the scale towards document

iam Theologus eximius. Ne ista quidem
 potuit, quin ad Corbachianam quoq; &
 conferret, ut Anno 1603. cum vix quin-
 tatis annum ingressus esset, ad Marpurgens.
 id temporis ob cultum studiorum in præ-
 rat, proficisceretur, ubi Clarissimorum
 D. JOANNIS WINKELMANNI &
 RIS MENZERI opera, illius etiam
 tissimè fuit usus, & ita quidem, ut, cum
 ma Religionis mutaretur Marpurgi, & Cal-
 ceretur, in Theologorum præd. comitatu
 concefferit, ubi sub D. MENZERI Præ-
 utavit, quod ex Tom. i. disput. Theolog.
 et. His armis instructus Anno 1608. ad
 ademiam se contulit, Dei vocantis ductum
 us, ubi cum substitisset biennio necdum
 e gessit ut Amplifs. hujus urbis Senatus ei
 ofessionem, commendante collegio, judi-
 am, quam & ille collatam suscepit ac simul
 a JO: LAMPADIUM descendit. Quæ
 cessit ut Anno 1610. summos in Theologia
 eret. Eodem Viri Amplifs. & Prudentifs.
 S CORFINII Cos. hujus Reipubl. bene
 Honestissimæ Matronæ ANNÆ Kruels/
 I natu maximam uxorem duxit, singularis
 m, cujus conjugio sic usus est, ut in gratiam
 nsa necesse non habuerit, nunc autem
 ntem luctus & mæroris cumulum in vidua-
 querit. Professionis annos ita collocavit,
 ofdam, Psalmos, Geneleos partem, Apoca-
 na Theologiæ negotia explicaverit juven-
 llustravit, Bellarmini disputationes aggressus

A 3

refu-